

29.
OSS, 19 November 1920

Beste Michiel en Gatsche,

Ik ben vanmiddag een uurtje bij Zr. Maria Agnes geweest en heb heel genoegelijk met haar gepraat. Zij ziet er heel goed uit, zij heeft van de Zusters van Ammerzoden een heel net zwart pakje gekregen, dat iets heeft van een habijt, waarover een scapulier. Zij had er zelve schik in. Zij heeft geen enkel onverstandig woord gesproken, wat echter niet wil zeggen, dat reeds alles in orde is. Als ik alleen maar zeg, dat ze in geen zes weken in de kapel is geweest, dan zal dat U reeds overtuigen, dat ze nog niet de Claris is vanvroeger. Zij heeft me beloofd nu zachtjes aanweer te beginnen met naar de kerk te gaan, eerst des morgens naar de Mis, later ook eens naar het Lof. Met Kerstmis of als het heel goed gaat, misschien met Onbevleete Ontvangenis eens te Biecht en te Communie. De zuster zal haar aan haar voornemen herinneren. Ze is maar te willoos en te mat. Ze kwam echter triomfantelijk bij me met een ten halve afgebreide kous. De andere, zoo vertelde ze, had ze reeds af. Ik heb haar gezegd, dat ze zorgen moest met Sinterklaas klaar te zijn om er Michiel mee te verrassen. Ze wilde dat doen. De zuster was echter wel bang, dat ze er dan nog niet mee klaar zou wezen. Het is al veel, dat ze nu en dan wat werkt, doch veel werken doet ze nog niet. Toch zou dit zooals de Zuster beweert, heel goed voor haar zijn en ik geloof dit ook wel. Ze vertelde echter met smaak, dat ze sokken voor Michiel breide en deed dit beslist met plezier. Ze had dat vroeger zoo dikwijls gedaan, zeide ze, want Michiel had ze gauw "stukken" veel gauwer dan Bouke. Leo Hettema had haar verteld, dat U naar Huize Terlet ging. Ik heb dit wat verzacht en gezegd, dat U wel plan had, daar heen te gaan. Ze kon niet begrijpen, dat U Ugoklooster prijs gaf. Ik heb haar verteld, dat U er niet aan dacht, Ugoklooster te verkoopen, maar voor de toekomst moest zorgen, wijl de kinderen al opgroeien en daarom als er iets om Bolsward te koop was, daarop altijd reflecteerde en nu misschien ook wel, omdat Huize Terlet te koop was, dat zou koopen en betrekken, terwijl Ugoklooster bleef voor de kinderen. Daar kon ze zich wel mee vereenigen. Het verwonderde me zeer, dat ze niet over de plaats van Burgwerd sprak. Ik heb haar beloofd spoedig eens terug te komen en te vertellen hoe het met den koop van Huis terlet was gegaan en of het doorging, dat U daarheen ging enz. Over Vader sprak zij met veel lof en sympathie. Het bericht van zijn ziekte en dood had haar zeer getroffen. Zij vroeg ook belangstellend, hoe het met Moeder was. Ook vroeg zij, of Michiel niet eens kwam. Het was, zoo zij zeide vangaag nu juist twee jaar geleden, dat hij bij haar was geweest met Tante Gatsche. Zij was echter al blij, dat Gatsche en Teresia dezen zomer bij haar waren geweest. Ook op dezer bezoek had zij niet durven rekenen. Zij wilde wel graag weer naar Ammerzoden terug, doch begreep, dat ze zoo nog niet terug kon en eerst weer het gewone leven zoo ongeveer moest kunnen meemaken. Het oordeel van dokter, rector en zusters luidde: heel langzame beterschap. Den laatsten tijd meende de dokter weder weinig vooruitgang te constateeren, doch mijn indruk is, dat zij beslist beter is dan ik

Bevest na het opheffen van de lichte
mog en paar tekens meer op te geven
wordt ter verpanding, in het mogelijk
dat ik van de g. kerkte enkel uit mijn
opheffen en verdueren en een g. g.
p. kerkte vanden op de hoort opgevoerd
lyden. Dat kunnen of een meer
enkele o. g. n.

haar nog ooit trof en mijn hoop op herstel vandaag merkelyk is verlevendigd. Het zal nog wel een tijdje duren, doch ik vermoed, dat ze nog wel weer, als de kritieke tijd voorbij is, naar Ammerzoden zal kunnenterugkeeren en met eenige dispensatie het kloosterleven nog wel weer zal kunnen medemaken. We moeten het echter afwachten. Met zulke zieken is voorspellen moeilijk. We moeten het Onzen Lieven Heer overlaten en aanbevelen. Nu nog iets over onze andere zaken. Gatschesbrief heb ik ontvangen. Ik zal maar ordelyk overeenkomstig haar schrijven antwoorden. Ik heb Gorgonius eerst een briefkaart en later een kennisgeving van overlijden gestuurd. Ik zal hem dezer dagen nog eens alles schrijven en meteen nog danken voor zijn attentie op het gouden feest. Ook weet ik zeker, dat Pastoor Burgers en Kapelaan Stulemeyer een dankbetuiging met bidprentje hebben gekregen. Onze Pastoor en Kapelaan heb ik persoonlijk een bidprentje bezorgd en herhaaldelyk bedankt, zoodat dunkt mij een dankbetuiging aan hente sturen werkelijk overvloedig is en beter wordt weggelaten. Aan onzen Pater Provinciaal heb ik een brief geschreven met een bidprentje er in, evenzoo aan onzen Prior. Op het telegram van Pater Generaal, afgezonden door Pater Laurentius en op het kaartje van Pater Gabriel uit Rome zal ik wel antwoorden. Ik heb hier ook nog een paar condoleanties uit Rome gekregen. Aan Rector van den Heuvel te Grave heb ik geschreven en hij heeft mij ook geantwoord. Ik sluit dit antwoord hierbij in. Ik had voor Jan ook circulaires aangevraagd, doch de rector schryft niet, of hij deze heeft gestuurd. De dankbetuiging voor Ons Noorden heb ik opgestuurd, om Dinsdagavond, juist drie weken na de mededeeling van het overlijden opte nemen. Als ik Dinsdag in Tienray en 14 Dec. in Amsterdam kom zal ik de gedachtenissen van Vader zien te verdeelen en het zoo ziente plooiën, dat ieder wat heeft. Ik heb er een geschikt souvenir bij gekregen, doordat ik de rozenkrans, die Vader op zijn sterfbed gebruikte en die geheel stuk was en slecht geketend was, opnieuw heb laten schakelen met mooien draad. Ik gebruik dien ophet oogenblik zelf, doch zal hem wel niet houden. Hierbij zend ik de telegrammen uit Rome nog maar niet terug, die stuur ik later wel, ik moet dat eene nog vertalen en gelijk maken aan dien anderen zegen en heb daar vanavond nietgoed tijd voor. Dezer dagen. Dan krijgt U ook een paar prentjes met het haar van Vader. De lijsten der familieleden zend ik hierbij, doch deze is geen maatstaf voor de toezending der dankbetuigingen en der bidprentjes geweest, wijl niet allen, die een aankondiging hebben gehad, ook een deelneming stuurden. Er is een afzonderlijke lijst van degenen, die met de dankbetuiging een bidprentje kregen. Die lijst is echter niet volledig. Wie een kaartje heeft gestuurd staat er niet op, want die adressen zijn van de kaartjes geschreven en openkele kaartjes staat bij, dat er twee of meer prentjes heen moesten. Er is echter ookeen groep van twintig kaartjes van personen, die wel een dankbetuiging, maar geen bidprentje kregen. Of U die kaartjes echter uit elkander heeft gehouden, weet ik niet. Zoo de groepjes afzonderlijk zijn gehouden, ziet U al gauw, welk groepje niet voor een bidprentje in aanmerking kwam. Hiermede geloof ik de moeilijkheden weer zooveel mogelijk te hebben opgelost. Hartelykste groeten, in Chr. uw A. Titus.